

ПРОТОКОЛ

№ 105

гр. Перник, 28.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ
Съдия: ИВАЙЛО ХР. РОДОПСКИ
Съдебни ГЕОРГИ Д. ГЕОРГИЕВ
заседатели: ВЕСКО Д. СОКОЛОВ
РОСИЦА Н. МИЛАЧКОВА

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА
Сложи за разглеждане докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Наказателно дело от общ характер № 20221700200440 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура гр. Перник се явява прокурор К..

Подсъдимият Б. Р. Б. се явява лично и с адв. К. М..

Частният обвинител и граждански ищец Р. П. Б. действащ лично за себе си, и в качеството и на майка и законен представител на малолетното дете Т. Д. Б. се явява лично и с нейния повереник адв. Б. В..

Явява се М. Ю. Й. лично за себе си като свидетел и в качеството и на майка и законен представител на малолетния Д. Д. Б..

Явяват се свидетелите М. Д. Б., М. У. А. Р..

Не се явява свидетелката Н. С. Б..

Адв. В. – Представям и моля да приемете епикриза за Н. Б., видно от която същата е с ампутиран крайник, страда от захарен диабет и инсулинова зависимост с периферни съдови усложнения, което е и причината за неявяването и в съдебно заседание.

Съдът разясни на страните правото на отвод на основание чл. 274 от ГПК на член от състава на съда, прокурора и съдебния секретар.

Отводи и възражения срещу състава на съда не се направиха.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. В. – Да се даде ход на делото.

Адв. М. – Да се даде ход на делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва:

Сне самоличността на подсъдимия, както следва:

Б. Р. Б. – роден на 17.10.1969 г. на 53 години, в село Студена, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, безработен, с постоянен адрес гр. *****, с ЕГН: *****.

Сне самоличността на свидетелите, както следва:

Р. П. Б. – на 36 години, българка, българска гражданка, вдовица, осъждана през 2000 г. за кражба. Живуща в гр. Перник ул. ***** с ЕГН: *****.

М. Д. Б. – 22 години, българка, българско гражданство, неомъжена, неосъждана, живуща в гр. Созопол, обл. Бургас, ул. „*****, ЕГН: *****, Р. Б. е трета съпруга на баща ми Д..

М. Ю. Й. – 36 години, родена на 25.05.1986 г. в гр. Перник, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без родство и дела със страните по делото. С жителство и постоянен адрес гр. С. ж.к. *****, с ЕГН: *****.

М. У. А. Р. – на 43 г., родена на 08.12.1979 г. в гр. С., българка, българска гражданка, със средно образование, омъжена, неосъждана, с постоянен адрес гр. С., ул. *****, с ЕГН: ***** , без родство и дела със страните по делото.

Предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелите обещаха да говорят истината.

Съдът отстрани свидетелите от съдебната зала.

Съдът разясни на подсъдимия правата, които има по чл. 55 и следващите от НПК, както и правата по чл. 115, ал. 4 и ал. 3 от НПК.

Подсъдимият Б. Б. – Разбрах правата, които имам.

На основание чл. 276, ал. 1 от НПК съдът докладва, че настоящото наказателно производство е образувано на 08.12.2021 г. по внесен от Окръжна прокуратура гр. Перник обвинителен акт срещу подсъдимия за престъпление по чл. 116, ал. 1 т. 6, във вр. с чл. 115, ал. 1 от НПК, както и по чл. 339, ал. 1 от НК.

Същото така в рамките на настоящото наказателно производство от пострадалата Р. Б. са предявени срещу подсъдимия граждански иски лично от нея, както и в качеството ѝ на майка законен представител на малолетната и дъщеря срещу подсъдимия, с основание претърпени неимуществени вреди в резултат на претърпени болки и страдания от загубата на техния съпруг и баща.

На основание чл. 276, ал. 2 от НПК съдът предоставя възможност на прокурора да изложи основните обстоятелства включени в обвинението.

Прокурорът – от събраните по делото доказателствени материали дават основание на Окръжна прокуратура гр. Перник да обвини подсъдимия Б. Р. Б. по две престъпления. Първото е извършено на 18.12.2021 г. в с. Б., Община Перник, където чрез произвеждане на изстрели с държано от подсъдимия огнестрелно оръжие е умъртвил умишлено Д. Б., като деянието е било осъществено на публично място, обществено място с огнестрелно оръжие, т.е. по начин опасен за живота на мнозина.

Второто престъпление за което е обвинен е държане на две огнестрелни оръжия, без да има надлежно разрешение за всяко едно от тях.

Съдът дава възможност на повереника на гражданските ищци да изложи обстоятелствата включени в предявените граждански искиове.

Адв. В. – Присъединявам се към становището на представителя на Окръжна прокуратура гр. Перник. По отношение на гражданските искиове, че кажа, че с оглед загубата на любим човек на моята клиентка Р. Б., както и загубата на бащата на Т. Б. считам, че макар и тази загуба да не може да бъде репарирана с пари, то в някаква степен ще бъде някакво удовлетворение за тях. Поддържам предявените граждански искиове.

Подсъдимият Б. – Разбирам обвинението и смисъла и значението на предявените граждански искиове. Прочел съм обвинителния акт.

Подсъдимият Б. - Желая да дам обяснения по обвинението. Живя в с. Б. от 20 години. Съжалявам искрено за това, което сторих и сега като се замисля по добре беше да не го бях спорил. Съжалявам искрено защото Д. Б. м. ми беше, като приятел и то добър приятел. Познавахме се от 2020 г., от както дойде да живее в селото, от както излезе от затвора. С него съм с запознал в селото в селския магазин в който пазарувахме. С времето станахме приятели. Помагаме си ежедневно. Започнахме да се събираме вечерите и почти всяка вечер бяхме заедно, в тях, в нас, в клуба на рождени дни. По време на тези вечери и на разговорите ни, на по напитка от него съм чул лично, че той е бил в затвора по обвинение в организирана престъпна група с множество обвинения, дори и опит за убийство на прокурор. За мен лично той си ми беше приятел. По принцип, когато беше в нормално състояние, не употребил алкохол той беше тих и спокоен човек, но когато употребеше алкохол имаше агресия в него. Започваше за използва груби и нецензурни думи за хората и най вече за роднините на неговата съпруга и то в нейно присъствие. Постоянно обиждаше роднините й с епитети, даже знам, че беше посягал на някой от тях, но за мен той беше добър приятел и постоянно ми повтаряше за мен, че аз съм му единствения приятел в селото и съм бил много точен. Помагахме си. С един мой втори братовчед, който също е от селото преди 8-9 години решихме и си направихме малка птицеферма в негов имот, който е

извън селото, накрая на вилната зона, който граничи с гората. Ние си помагахме си през деня и почти всеки ден бяхме заедно. В птицефермата пушката я имах от баща ми, който почина. Носих я сутрин и я прибирах вечер. Когато ходих да пускам животните я оставях в дървената къща, а вечер я прибирах, защото в селото имаше много бездомни и безстопанствени бездомни кучета и диви животни. Никога и по никакъв друг повод не съм я носил никъде на друго място. М. знаеше за въпросната пушка, защото многократно вечер ме е карал с неговия личен автомобил да затварям животните и даже е имало случаи да остава в неговия автомобил докато ние си пием вечер и вечеряме. На 17.12.2021 г. – петък, в късния след обяд на с. Б. дойде един мой приятел от детинство. Обади ми се по телефона да се видим, който също е от Б.. Дойде и отидохме в кръчмата, беше късния след обяд. Там дойде и един друг наш приятел, който е кметски наместник на селото и ни покани да отидем в тях. Ние тримата отидохме в Й. Я. – кметския наместник за да изпием по напитка и да си побъбрим. Аз пих червено вено, защото това пия, вино или бира. Не употребявам друг алкохол. По време на разговорите се сещахме за познати и приятели и започнахме да звъним на познати и приятели. Тогава звъннах на М., но той не ми вдигна. След малко той ми се обади и ме пита какво става. Аз му казах, че съм в Данчо и пием по напитка. Той каза, че прави същото и като тръгна на горе за към животните да мина да пием по напитка у нас. Вечерта Ю. си тръгна, защото трябвало да ходи сутринта рано на лов и след него към 23 ч. си тръгнах и аз от Данчо и отидох в М. и в Р.. В тях си бяха те двамата и М., която е съпруга на братовчед му Р.. Тя беше с малкото си дете. Като отидох те си пиеха ракия, а на мен ми сипаха една чаша вино. Започнахме да си водим нормален разговор. Аз се закачах с децата, които обичам и сега и винаги съм си играл с тях. Разговорите си вървяха и в един момент Пеппи – детето на М. и на Ради дойде и ми каза Борко тука ми е хубаво да си играя, но искам да си ходя в същи. Повтори ми го няколко пъти. Тогава се обърнах към М. и и казах, че Пеппи иска да си ходи и че трябва да го заведе в къщи. Тя не ме отрази, не знам дали ме чу. Мина се още известно време и мисля, че тя отиде до тоалетната, когато М. с яростен и груб тон се обърна към мен и ми вика „ти какъв си тука, ти да казваш кой къде да ходи и кой кога да ходи и кога да си ходи. Ако искаш ставай и ме махай. Когато ми каза тези думи М. беше употребил алкохол и то не малко количество. При тези думи аз не стоях повече, а станах и си тръгнах. Като отидох в къщи реших да отида да си затворя животните. Отивайки на бунгалото във фермата взех пушката и усетих, че ми няма чантичката с телефона и цигарите и реших да мина да си я взема от М., заради телефона. Когато стигнах на улицата пред къщата на М. и на Р. оставих пушката на тротоара, пред съседния двор, там има разхвърляни дърва и дъски, където съм я оставял и друг път. Оставих пушката и се качих се на втория етаж, защото те живеят там. Качих се горе, почуках на вратата и влязох. В този момент на самата врата М. седеше на ъглов диван в дясната страна до вратата и се обърна и със свиреп поглед и свиреп глас ме попита „ти за какво се връщаш бе боклук“. Аз му казах,

че се връщам за чантата, телефона и цигарите. Той ми вика „сега ще видиш каква чанта и какви телефони. В този момент Р. се обръща и ми каза, че може да ми е тука чантата. В следващия момент ме изрита в черния дроб и ми изкара въздуха, паднах на земята. Тогава започна зверския побой, който той ми нанесе пред очите на съпругата си и на М.. С ритници и удари в главата предимно, но и по цялото тяло. Не знам колко време продължи това ритане и мачкане, защото аз не съм си извадил и ръцете от джобовете, при което съпругата му Р. стана и държеше вратата на детската стая за да не излизат децата. М. не помръдна, седеше като вцепенена. В един момент аз лазейки и пълзейки исках да избягам, но боя продължи и в коридора, по стълбите и чак до входната врата. Аз не можах да се изправя. Като паднах долу в обувките видях, че държеше чантата ми в едната ръка и ми вика „това ли търсиш бе мършо, мъртъв си, ще ти отреже главата“. Той хвърли чантичката върху мен и с една цепеница ми нанесе няколко удара по главата и лицето. Тогава изпаднах в полусъзнание, в безсъзнание направо. В другата си ръка държеше нож. Не знам колко време съм лежал в обувките и ботушите и му чувам гласа, че говори някъде от двора, или улицата. Реших да ставам и да се спасявам, защото цялото тяло ме болеше, всичко ми бучеше, не виждах от кръв. Течеше ми кръв от всяко възможно място по лицето. Реших да спасявам живота си, излизайки на вън, тръгвайки през входната врата до портата, аз го виждам, че е на улицата и държи някаква лопата и ме пресрещна. Побягнах и се опитах да бягам около неговата кола. Бях на улицата. Пак ми викаше „мърша, мъртъв си“ стигнах до купчината с дървата, които се намират на десетина метра от неговата порта. Това е на около пет метра от неговата порта. Излизайки от портата видях на 3-4 метра М. с лопатата. Взимайки пушката и връщайки се аз инстинктивно натиснах спусъка и той падна. Направих това нещо и много съжалявам, но защитавах собствения си живот. Аз от негови думи знам с какво се е занимавал и кои са неговите хора. Те били много сериозни и много силни и той може да разчита по всяко едно време на тях. Знам, че е бил боксьор. Аз от него съм чувал с груби думи да обижда роднините на собствената си жена и то със сериозни изречения. Например как ще убие брат и защото бил наркоман, смачкан. Детето каза как е ударил вуйчото на Р. в двора на пътеката и как го е препарилал с един шамар, как е гонил майката на Р. от собствената и къща и й е посягал. Беше ми приятел, но в оня момент, когато ме преби зверски, аз спасявах живота си и за самосъхранение го застрелях, или трябваше да го оставя да отреже главата ми. Тогава с обърнах и побягнах по улицата. Отидох и оставих пушката в едни храсти. Аз мушнах пушката върху дъските. Бях я оставил я отгоре върху дъските. Прибирайки се към къщи, въпреки, че ми беше трудно да мисля и да разсъждавам за побоя, все пак започнах да осъзнавам, какво се случва и не знам кое ме накара. Започнах да обикалям улиците на селото, не знам защо. Бях на една от преките, когато пред моята къща спря кола, обърна, пак спря и се върна в посока селото. В този момент си помислих, че ме търсят за отмъщение. Помислих си, че ме търсят хората на М.. Тогава отидох, взех пушката и се

качих на една височина над селото, над гробищния парк, от където се вижда цялото село. То е точно над тяхната махала. Имаше две коли спрели на двата кръстопътя и хора които ходеха с фенери и телефони. Бяха поне 2-3 светлини и обикаляха улиците. Тогава аз реших, че опасността за живота ми не е преминала, а предстои в момента. Така избягах към гората. На съм се крил умишлено от органите на реда, а това нещо го направих от страх за живота ми и от страх за отмъщение. Съжалявам искрено за стореното.

На въпроси на прокурора - Какво е приблизителното разстояние между вашата къща и къщата, където живее Д. Б..

Подсъдимият Б. – Не желая да отговаря на този въпрос.

Прокурорът – Тази сграда, където отглеждахте животни на края на селото по близо до къщата на Б. ли е, или до вашата къща.

Подсъдимият Б. – По близо до къщата на М..

Прокурорът – Каква беше причината да се приберете в къщи с идеята да отидете до тази къща за да затворите животните.

Подсъдимият Б. – Никаква идея нямам, не ми пречеше да си отида направо в къщи.

Прокурорът – Към онзи момент кой друг обитаваше вашата къща.

Подсъдимият Б. – Аз живея сам.

Прокурорът – Към колко часа се качихте към гробищния парк.

Подсъдимият Б. – Не помня колко часа беше, когато се качих на гробищния парк.

Прокурорът – Това стана преди да оставите пушката и да я укриете, или след това.

Подсъдимият Б. – Укрих пушката в местността „Оджерица“, от където я предадох на органите на МВР. Като избягах в гората и просто я оставих там. След като произведох изстрелите, тръгвайки към нас оставих пушката в едни тръни до пътя, а след това взех пушката и отидох към гробищния парк. Аз заведох органите на реда и показах пушката.

Прокурорът – Преди да започне боя нарекохте ли М. Б. „боклук“.

Адв. М. – Възражявам по начина по който прокурора задава въпросите. Съветвам моя подзащитен да не отговаря.

Подсъдимият Б. – Заявявам, че не желая да отговарям на въпросите на прокуратурата и на частното обвинение.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката Р. П. Б..

На въпроси на прокурорът.

Свидетелката Б. - С моя съпруг се запознахме на 28.02.2016 г. Той излезе от затвора на 07.08.2021 г. и започнахме да живеем заедно в с. Б.. Къщата е на три етажа, на първия етаж живее на дядо ми брат и жена му, на втория етаж сме ние, а третия етаж е необитаем. На всеки етаж има по прозорец, който да гледа към улицата. Има и малки прозорчета на всеки етаж на стълбището. Познавам подсъдимия. Аз съм посещавала дома му, но по рядко. Той идваше по често. Преди случая имаше спор, но не помня точно кога и Б. се скара с М., тъй като се говори, че Б. и М. имат интимни отношения. Аз и М. седяхме една до друга и М. ни гушна и двете. След като останахме само четиримата и Б. се заеде с М., че е прегърнал М.. Б. каза „ти какво мислиш, че правиш, защо прегръщаш М.“. М. искаше да излязат да се разберат, но той не иска да излезе. Той взе на М. детето и двамата си тръгнаха. След това М. ми се обади и ме пита какво правя й казах, че седим с М.. Тя ме попита дали Б. се е върнал. Аз и казах, че не се е върнал. Тя каза, че се притеснява да не се върне, че ще стане скандал. След известно време Б. позвъня на М., но не от неговия телефон, а на един възрастен човек, дедо Боре. Той му каза, че е сбъркал номера, мислех да звънна на М. - гърнето за го бъзикам за мача с ЦСК. М. го пита ти къде си. Той му каза, че са дъртия с нас. Ние отидохме в тях. М. го помоли да му се извини за изреченията, които каза, но той не се извини. След това ходиха заедно на дърва, наистина бяха приятели. Моя съпруг беше убит на 18.12.2021 г. Бях в с. Б.. Знам, че се бяхме разбрали с М., съпруга и детето и да дойдат в къщи. Тя ми се обади към 9 часа, беше в „Лидал“ на пазар дойде към 8.30 – 9.00 ч. каза, че няма да идват, че Пепа е болен и Ради и се е скарал. Аз и казах, че това не е сериозно, защото моето дете ще чака. Тя с детето дойде в къщи към 22 - 23 ч. Позвъня Б. и той се обърна към М. и каза, че няма намерение да се кара с Боре заради теб, тъй е разбрал, че вече си тук. За да позвъни много късно на М. му стана ясно, че е там. Тя каза, че не иска да го вижда тоя „боклук“. М. каза, че няма да се кара с него заради нея. Тя каза, че няма да седи до него, премести напитките и седна между мен и мъжа ми. М. се обади се Боре и той му каза, че в кметския наместник и пие вино. М. му каза, че сме си в къщи, М. ни е на гости. Мисля, чуе га покани да мине. Б. дойде и както винаги салфетката, вилицата и чашата, като всеки гост. Заговорихме се Той седна до съпруга ми. Това беше в хола. М. отиде до тоалетната. Б. се обърна към М. и му вика, „абе М., ще ми кажеш ли коя от двете ти е жена“. Аз го попитах Боре, аз къде съм. Той вика „ти млъкни, че ще ти избия зъбите“. М. прескочи пред мен и удари много силно Б. в главата и на Б. веднага му се изду. След това М. отново удари Б. в главата в лицевата част. В този момент М., която идва от кухнята дръпна М. назад и тай падна на част от дивана. Б. се изправи, М. го държеше и се удари във вратата на детската. На Б. му течеше кръв от устата, обърна се и спъна от дивана, отвори вратата и си тръгна. След, което мъжа ми се съблече, obu си други панталонки и седна на масата с гръб към вратата. Ние с М. си говорихме. По едно време Б. не е влизал в къщата, той отвори

вратата, появи се, не е пристъпвал прага. След като Б. излезе, мина се доста време и след това се върна, отвори вратата, но не е прекрачвал прага. Попита го „Митаче ще дойдеш ли за малко“. М. скочи, обърна се и излезе. Не съм чула изстрели след това. М. дойде и седна до мен и ми вика, че нещо много се забавиха. Казах и, че са мъже и ще се оправят, не ги мисли. М. каза, че ще слезе да види. При връщането и тя ми каза, че М. лежи на земята и не мърда. Не помня М., дали ми каза къде лежи М.. М. хвана детето, тук вече не си спомням коя от двете слезе първа. Слязох до долу и разтърсих М., викам му „ставай“. Когато разтърсих тялото на М., тялото му беше на улицата. Това беше на два метра от тротоара, където е и портата. М. си паркира колата на улицата. Колата на М. беше паркирана близо до мрежата на комшиите, а от нашата порта беше на около пет метра. Не помня да е имало купчина с дъски на улицата. Когато дойде полицията трупа на съпруга ми беше на улицата на същото място. Тъй като М. го държеше го дръпна М. се скъса тениската му и той затова се преоблече. Мисля, че имаше капки кръв от Б.. Б. попита М. „ей боклук коя от двете ти е жена“, това помня. Реакцията последва когато каза, че ще ми избие зъбите.

На въпроси на адв. В..

Свидетелката Б. - Когато дойде Б. при нас имаше с него чантичка, а след като излезе и се върна не видях да носи чантичка. Когато излезе не съм видяла никъде къщи тази чантичка. Б. не е търсил никаква чантичка при второто идване. Когато се върна Б. само се показва и каза: Митак ела за малко отвън. Съпруга ми нищо не е държал в ръцете си. Той му нанесе удари само с юмруци.

На въпроси на адв. М.:

Свидетелката Б. - Като видях трупа на съпруга ми се качих в къщи и казах на баба ми и на детето ми, че по съпруга ми има кръв и най-вероятно, че е мъртъв при толкова много кръв. След това взех телефона и се обадох на 123. След това мисля, че звъннах на леля ми, но аз съм звъннала след 40 минути. Аз се качих да взема нещо за да го завия, защото беше гол до кръста и видях че от ръката ми капеше кръв и тогава се ужасих. А отидох в къщи за да се обадя на 112, а след това се обадох на леля ми. След това нямам никакъв спомен какво е станало. Дали е дошла първо линейка или първо полиция, нямам спомен. Аз не съм мислила, че двамата ще стигнат до такава крайност, затова като се качих си облякох яке, взех телефона и изтичах надолу. Навън се обаждах по телефона. Спомням си, че много крещях, но нищо друго. Аз се обадох на телефон 123, след това се обадох на 112, а след това на леля ми, а след това нямам спомен. Аз крещях, не знам дали е било по телефона, не си спомням. През целия ден бях отвън, отидох в полицията, разпитаха ме в I-во РПУ. След това си спомням, че седя в една кола, която е до синята къща. Не зная каква е била колата. Имам спомен, че един мъж седеше отпред в колата, а след известно време отзад седна друг мъж. Нямам спомен какво са ме питали и какво съм отговорила. Молих ги само да ме пуснат при дъщеря

ми. От синята къща се вижда, че има полиция. Те не удовлетвори́ха желанието ми. След като ме върнаха, аз влязох в къщата. Не помня в къщата дали е имало полица́й. След като бяхме пред синята къща ме за́караха в районното в гр. Перник, но нямам спомен в колко часа е било. Там не си спомням кой ме е разпитвал. Имам моменти които си спомням, но има моменти които не си спомням. Нямам спомен да са ми давали да подписвам протоколи. Даже и свекърва ми когато е дошла аз не помня. Имам спомени от другия ден, че баба ми направи кафе, спомням си, че когато излязох навън имаше патрул. Къщата е на баба ми. Аз познавам вътре разположението. От къщата започва входната врата, стълби, първия етаж е и там има вход от другата страна. Има една стая която е необитаема, втората стая е спалнята, отсреща има стая с кухня, завиваш в ляво и е банята.

Съдът поканва адв. М. да обясни на съдебния състав по какви съображения задава разпит на свидетелката във връзка с разположението на къщата за първия етаж, който не е свързан с инкриминирания случай и каква е връзката на тези въпроси с предмета на делото.

Адв. М. – това е пряко свързано с правната квалификация на деянието, защото когато направих възражение в разпоредителното заседание за правната квалификация, тогава прокурорът заяви, че аз не съм прав и че това е въпрос по същество, а пък правната квалификация била ок, защото в тази сграда са живеели хора и изстрелите са могли да засегнат някого.

Свидетелката Б. – на първия етаж се влиза от друг вход. Разположението е едно и също. Първия етаж има прозорци към улицата. Спалните са разположени от към улицата. На първия етаж е спалнята на дядо ми на брат и жена му, които вече са починали. Те сега наскоро починаха, след деянието. На първия и на втория етаж прозорците са трикрилни, а на третия необитаемия има три малки прозорчета, които са от към стълбището. При нас беше само дограма без пердета, а на първия етаж мисля, че имаше пердета. Не удрял моя съпруг никого. С майка ми е имал спорове, но никога не я е удрял. Вуйчо ми Пламен минаваше вечерно време за да нагледа родителите си, това са на дядо ми брат и жена. Аз съм чула спора с вуйчото, но не го е ударил, защото той щеше да ми каже. Когато стана инцидента всички бяхме употребили алкохол. М. си донесе ракия, М. пиеше ракия, аз пиех водка, а Боре червено вино. Аз и съпруга ми си пиехме и след това дойде М. около 21 ч. Не мога да кажа количеството на изпития алкохол. Компанията беше пиана.

Адв. М. – правя искане да бъде отведен прокурора. Аз не съм го засягал в никакъв случай на личностна основа. Правя официално искане да се отведе прокурора.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След тайно съвещание намери, че направеното от адв. М. искане за отвеждане на представителя на държавното обвинение в лицето на прокурор Б. К. от участие по

делото е неоснователно. Това е така по следните съображения:

В днешното съдебно заседание прокурор К. е възразил срещу въпроси, които адв. М. е задал по съображения за това, че счита, зададените от адв. М. въпроси за неотносими към изясняване на фактите и обстоятелствата, свързани с представеното обвинение. В този смисъл упражнената от прокурор К. функция е в рамките на неговите правомощия, като представител на държавното обвинение.

Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от НПК председателя на съдебния състав ръководи съдебното заседание, така че да се осигури обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото. Изхождайки от това правомощие на председателя на съдебния състав, именно той е този, който може да прецени дали един поставен от страните в процеса въпрос е от значение за изясняване на обективната истина. По тези съображения съдът е допуснал всеки въпрос, който е счел за такъв. Видно от съдебния протокол и изхождайки от принципа на непосредственост, прокурор Б. К. не е отправял реплики или изрази, насочени към личността на адв. М., нито юридически упрек към неговата защитна теза.

По тези съображения,

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение направеното от адв. М. искане за отвеждане от участие в съдебния процес на прокурор Б. К..

Определението не подлежи на обжалване.

Съдът пристъпва към продължаване на разпита на свидетелката Р. Б..

На въпроси на адв. М..

Свидетелката Б. – М. е омъжена и има брак. Мъжа ѝ се казва Р.. Това са слухове, че те имат връзка с подсъдимия. Бъзикали сме се, той веднъж казваше, да, веднъж не. Разговорът не е бил сериозен. Чула съм го от един Венци, който почина. М. беше приятел на Б., както и на нас. Чувала съм го в пространството в с. Б., но не помня точно от кого. Не помня колко пъти съм разпитвана в полицията. Когато бях разпитвана в районното не съм придружавана от адвокат, а и от роднина по-скоро не съм била придружавана. Аз съм си чела показанията на предявяването, но не помня какво съм чела. Тогава съм си спомняла, но сега не помня. Нямам представа. Бях поставена в очна ставка с М.. Помня, че бях с адв. В., тя беше с нейния адвокат, дали беше мъж или жена не помня. Питаха ме, отговарях на това което ме питаха, но сега не помня. Не помня какво съм казала пред разследващия полицай. В момента казвам истината. И тогава съм казала истината. Това което съм казала и сега и тогава е истина. М. първия път е казала едно, а втория път е казала друго. Това го знаех като прочетох показанията ѝ. Съпруга ми каза на мен „Ще ти избия зъбите“. Не помня дали съм го

казала това пред разследващия полицаи. Каквото си спомням това съм отговаряла.

Адв. М. – нямам повече въпроси към свидетелката.

На въпроси на Прокурорът:

Свидетелката Б. – Да, имах автомобил когато стана убийството. Автомобила беше Ауди А6-комби. То беше паркирано на тротоара до една мрежа. Колата на М. беше зад моята кола. Между колите имаше малко разстояние. Не мога да кажа дали е могло да се мине между двете коли. От нашата порта, която е на тротоара до моя автомобил разстоянието беше около 5-6 метра.

На въпрос на адв. В.:

Свидетелката Б. – Това което се случи за мен беше много зле, стигнах до 38 кг., започнах да припадам, изпаднах в депресия. По-големия шок ми беше, че детето ми остана без баща.

На въпроси на съда:

Свидетелката Б. – Ние се отопляваме на дърва. Като излезеш от къщата от страни на къщата в дясно има навес. Тези които са за камината не се цепеха, бяха на трупи, а тези за баба ми бяха нацепени. Нацепените дърва не са в бараката, а стоят в дясно от входната врата на къщата. Ние имаме достъп до дървата които са до къщата. От входната врата на къщата до дървата има 6,7,8 крачки.

Прокурорът – Доколкото свидетелката направи няколко пъти изявление, че не помни дали по нейния съпруг е имало увреждания точно след инцидента, който е имал с подсъдимия, моля на основание чл. 271, ал.1, т.2 от НПК да бъдат прочетени в тази част нейните показания.

Адв. В. – Присъединявам се към искането направено от прокурора.

На въпрос на адв. В.:

Свидетелката – Детето постоянно търси баща си. Знае къде е, посещаваме гробищата, защото иска да ходи.

На въпроси на адв. М.:

Свидетелката Божанава – Към онзи момент не сме имали друг автомобил. Само Ауди-то. Към онзи момент не съм забелязала никакви инструменти до него. Аз дори не помня, че е имало лопата. Тя е била до трупа. До преди да намеря трупа аз не съм излизала от къщата. Когато М. дойде аз се показах на прозореца, заедно с детето и видях къде М. е спряла колата си. Не знаех дали някой е спукал гумите преди да си тръгне от нас. След това ми каза, че са й били спукани гумите. С нейния съпруг не бяхме толкова близки.

Адв. М. – Защитата няма да даде съгласие за четене на показанията. Предвид и обстоятелството, че свидетелката твърди, че не си спомня нищо Ви моля да представите

всички протоколи от процесуално-следствените действия на свидетеля, за да установим дали има подписа на частния обвинител – свидетел по делото и тогава смятам, че ще е по законосъобразно да се отхвърли или да се уважи искането на прокуратурата за четенето на показанията на свидетелката дали изцяло, или частично.

Съдът с оглед преценка на четене показанията на свидетелката дадени в досъдебната фаза на процеса предявява на същата свидетелка протокол за разпит на свидетел от 18.12.2021 г. лист 56 до лист 58, том I от Досъдебното производство.

Свидетелката Божанона – Всичките подписи са мои.

Съдът намери искането на Окръжна прокуратура - Перник за четене показанията на свидетелката в частта досежно имал ли е пострадалия Д. Б. някакви увреждания по ръката, то съдът на основание чл. 281, ал. 4 във вр. ал.1, т.2 от НПК

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Прочита показанията на свидетелката Р. Б. дадени на 18.12.2021 г., лист 57, том I от Досъдебното производство.

Свидетелката Б. – Поддържам тези показания.

На въпрос на адв. М. – Правя искане за четене на показанията на свидетелката лист 3, или 57 в Досъдебното производство в частта: „Аз изтичах до тъмно син на цвят“.

Прокурорът – Да се прочетат показанията.

Адв. В. – Да се прочетат показанията на свидетелката.

Съдът намери искането на адв. М. за основателно, поради което

На основание чл.281, ал.5, вр. ал.1, т. 1 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

Прочита показанията на свидетелката лист 57 в частта: къде е бил паркиран автомобила на М. Р. - Фолксваген пасат.

Свидетелката Б. - Искан да уточня, че автомобила беше паркиран пред къщата, но на отсрещния тротоар.

Прокурорът – нямам повече въпроси към свидетелката.

Адв. В. – нямам повече въпроси към свидетелката.

Адв. М. – Нямам повече въпроси към свидетелката.

В 17.05 ч. заседанието продължава със съдебен секретар Златка Стоянова.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката М. Д. Б..

Свидетелката М. Б. – В последните три години съм го виждала в затвора.

На въпроси на адв. В.:

Свидетелката М. Б. - Научих за смъртта на баща ми от М.. В момента в който ми се обади М. станах, тръгнах и сутринта бях при Р.. Р. беше тъжна и ние бяхме тъжни. Видях Т., също беше тъжна, всички бяхме зле.

Прокурорът – Нямам въпроси към свидетелката.

Адв. В. – Нямам въпроси към свидетелката.

Адв. М. – Нямам въпроси към свидетелката.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката М. Ю. Й..

На въпроси на прокурор К.:

Свидетелката Й. – Три години преди да почине не съм поддържала контакти. Преди това сме се виждали и с детето е поддържал контакти.

На въпроси на адв. В.:

Свидетелката Й. - За смъртта му научих от Р., обади ми се вечерта за да ми съобщи, че Д. е застрелян. С Р. се видях след няколко дни, за да взема смъртния акт, аз видях един жив труп, не беше човек, в смисъл, че страдаше, не беше спала. На моето дете му казах. Докато беше в затвора Д. на детето обясних, че баща му е в чужбина и бях длъжна да му кажа, че баща му е починал.

Прокурорът – Нямам въпроси към свидетелката.

Адв. В. – Нямам въпроси към свидетелката.

Адв. М. – Нямам въпроси към свидетелката.

Съдът пристъпи към разпит на свидетелката М. У. А. Р..

На въпроси на прокурора:

Свидетелката Р. - Познавам подсъдимия от 20 години. Той живееше в Б. на ул. „Незабравка“, в къщата живееше със семейството му – сестра му, зет му. Д. Б. го познавам от лятото на 2021 г. Д. и Б. бяха в приятелски отношения, не бяха на здравей-здрасти, близки бяха. Не знаех за инцидент между тях. Беше петък, бях на работа, бяхме се разбрали семейно да гостуваме на Р. и Д. аз, съпруга ми Р. и детето Петър и аз тръгнах от С. към 18,30 ч. и се приготвих да отиваме на гости и съпруга ми отказа да дойде, беше изморен, отидохме аз и детето, някъде към 9 ч. Седнахме на масата, децата започнаха да си играят, ние да си говорим, слушахме музика, гледахме телевизия, пиехме и алкохол, аз си бях донесла от вкъщи ракия, и те мисля че пиеха ракия или водка не помня. Не помня кой на кого е звънял, но Б. дойде по някое време, мисля, че беше употребил алкохол. Седна при нас и започнахме да си говорим ние възрастните, децата си играеха в стаята, всичко беше приятелски, както и други пъти. Отидох до

тоалетната и като излязох Б. си беше тръгнал. Попитах къде е и те казаха, че си е тръгнал. Той се върна за чантата, беше си я забравил на фотьойла и изведнъж избухна скандал, сбиха се, М. започна да налага Б., не разбрах кога и как се случи всичко, стана за секунди, налагаше го с юмруци, мисля, че го повали на земята, аз се вК.их, притесних се за децата. Никой не се намеси, не помня. Мисля, че се изнесоха към стълбите, бързо се случи, не продължи много боя, може би заради децата, неznam. Те не се върнаха въобще, мина доста време. Като се сбиха вътре излязоха почти веднага, не съм чула Б. да обижда Р.. Д. беше облечен в домашни дрехи, тениска, неznam за чорапи, неznam за чехли да е имал. Това видях. Може да се каже, че компанията бяха пияни с изключение на мен. Аз отидох по-късно и нямах време да наваксам.

Адв. М. – Възраждам срещу изявлението на прокурора, с което твърди, че свидетелката сега дава показания, които са противоречиви на фаза досъдебно производство.

На въпроси на адв. В.:

Свидетелката Р. – Б. се забави не повече от час. Чантата представляваше типичната мъжка чанта през рамо. Мисля, че беше на дивана, аз я видях.

На въпроси на адв. М.:

Свидетелката Р. - Те имаха лек автомобил Ауди. Обикновено седи колата пред тях. Мисля, че беше пред портата, не съм сигурна, аз дойдох с автомобил. Спрях на отсрещния тротоар. Не зная дали имаше други коли, беше тъмно.

На въпроси на съда:

Свидетелката Р. – Мисля, че Б. падна на земята. Д. продължи да го удря с юмруци, не знам къде. Те продължиха да се бият докато слизаха надолу, боя траеше непрекъснато, боя продължи надолу и навън. Не съм сигурна дали Б. удари Д.. Агресията беше от страната на Д.. Като отидох на гости, аз седях по средата между Д. и Р., докато дойде Б..

Съдът констатира противоречия в показанията дадени от свидетелката Р. Б. от една страна в частта по начина по който е протекъл боя, а именно същата твърди, че този бой е бил на два етапа, първо е имало бой нанесен от Д. върху подсъдимия в хола, след което подсъдимия излязъл, върнал се е и е надникнал през вратата без да влиза вътре, и е извикал Д.. В същото време обаче, свидетелката М. Р. твърди, че боята е траела непрекъснато от хола веднага се е пренесъл извън стаята и е продължил навън. Ето защо с оглед на тези противоречия, съдът намери, че между двете свидетелки следва да бъде устроена очна ставка тъй като е налице хипотезата на чл. 143, ал.1 от НПК.

По тези съображения и на основание чл.143, ал.1 от НПК съдът пристъпва към очна ставка между свидетелките Р. Б. и М. Р..

Въпрос към Р.: Познавате ли М. Р.?

Свидетелката Р.: Познавам М..

Въпрос към Р.: В какви отношения сте?

Свидетелката Р.: Бяхме близки, сега не.

Въпрос към М.: Познавате ли Р. Б.?

Свидетелката М.: Познавам Р. Б..

Въпрос към М.: В какви отношения сте?

Свидетелката М.: Приятелски трудно може да се нарече. Сега не сме в никакви отношения, бяхме близки покрай децата, сега вече не сме близки.

Въпрос към Р.: Вие твърдите, че боя първо е започнал в хола, където Д. е нанесъл 2-3 удара върху Б.. След което Б. е излязъл и като се е върнал е надникнал през вратата като е казал: М. ела. Поддържате ли това?

Свидетелката Р.: Поддържам всичко, което казах.

Въпрос към М.: Вие казвате, че боя е започнал в хола и от хола веднага се е пренесъл извън хола навън. Имаше ли такъв момент, в който подсъдимият се връща и казва: М. ела да поговорим.

Свидетелката М.: Да. Боя започна в хола и веднага се пренесе навън. Не съм сигурна дали е имало такъв момент. Всичко беше на забързан каданс, не си спомням подсъдимия да се е връщал и да е извикал М. ела да се разберем.

Свидетелката Р.: Моето е истина. Аз казах как се случиха нещата.

Свидетелката М.: Вие бяхте започнали от обяд да пиете. Аз твърдя, че аз казвам истината. Аз твърдя, че Б. не е излизал и не се е връщал, боя продължи от вътре на вън, на бързи обороти беше с крясъци, притесних се за децата.

Свидетелката Р.: Аз казах истината, ти каза, че много се забавиха.

Свидетелката М.: Аз когато излязох видях, че М. лежи на улицата, М. беше на средата на улицата.

На въпрос на прокурора:

Свидетелката М.: Не знам кога си е взел чантичката.

На въпроси на адв. В.:

Свидетелката Р.: Не съм видяла да подрежда някой къщата.

Свидетелката М.: Не съм видяла да подрежда някой къщата.

Съдът намира, че въпросите касателно очната ставка са изяснени поради което,

ОПРЕДЕЛИ:

Приключва очната ставка между свидетелката Р. Б. и свидетелката М. Р..

Прокурорът – На основание чл. 281, ал. 1, т. 1 от НПК, моля да бъдат прочетени

показанията на свидетелката М. Р. от 18.12.2021 г. на лист 68, том 1 от досъдебното производство.

Адв. В. – Присъединявам се към казаното от прокурора.

Адв. М. – Не давам съгласие, правя искане за четене на показанията на свидетеля на същото основание, дадени от 17.03.2022 г., както и да се прочете изцяло очната ставка между двете от 24.03.2022 г. има противоречие най-вече в очната ставка в обясненията на Р. Б..

Съдът намери направеното искане за основателно и тъй като е налице противоречие в показанията на свидетелката М. Р. съдът намери, че на основание чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от НПК нейните показания ще следва да бъдат прочетени изцяло.

В този смисъл,

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Прочита показанията на свидетелката М. Р. дадени на 18.12.2021 г., том I от досъдебното производство лист 68.

Свидетелката Р. – Това, което ми прочетохте не го поддържам, от стрес и уплаха не помня какво съм говорила. Сега не съм стресирана.

Адв. М. – Моля да прочетете показанията на свидетелката от 17.03.2021 г. противоречат на тези, които прочетохте Вие.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На осн. 281, ал. 1, вр. 4, ал. 1, т. 1 от НПК прочита показанията на същата свидетелка от 17.03.2022 г., лист 74-75 от досъдебното производство.

Свидетелката Р. – Поддържам тези показания, които ми бяха прочетени сега.

Прокурорът – Нямам повече въпроси към свидетелката.

Адв.В. – Нямам въпроси към свидетелката.

Адв. М. – Нямам повече въпроси към свидетелката.

Адв. М. – Държа на разпита на свидетелката Н. Б.. Само медицинска експертиза е възможно да установи, дали може да дойде в съдебно заседание.

Адв. К. – Делото не е изяснено от фактическа страна, ще следва да бъдат разпитани останалите част от свидетелите, описани в обвинителния акт и моля делото да бъде отложено за друго дата и час. Моля да продължи съдебното следствие, да продължим в следващото съдено заседание с разпит на свидетели.

Адв. В. – Съгласен съм с казаното от прокурора.

Адв. М. – Ще Ви моля да бъдат разпитани всички свидетели и тогава да продължим към разпита на експертите.

Съдът намери направеното от страните искане за основателно. Ще следва да бъде изчерпан разпита на посочените свидетели, след което ще следва да се пристъпи към разпит на вещите лица.

По тези съображения делото ще следва да бъде отложено за друга дата и час.

Водим от горното,

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отлага и насрочва делото за 30.05.2023 г. от 13.30 ч. за която дата и час страните се уведомиха и призовки няма да получат.

Да се призоват свидетелите Д. Г., Р. С., Д. К. и Й. Я..

Подсъдимият Б. Б. – Господин Съдия, моля да ми бъде разрешено на 05.04.2022 г. да напусна домашния адрес за да отида до Паспортна служба при ОД на МВР гр. Перник за издаване на документи за самоличност за времето от 09.00 ч. до 14.00 ч.

Съдът намери искането за основателно, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

Разрешава на Б. Р. Б. да напусне адреса си в с. Б., община Перник на 05.04.2023 г. за времето от 09.00 ч. до 14.00 ч.

Да се изпрати препис от протокола на ОЗ на ИН и ГДИН.

На адв. М., моля да ми бъде изпратен на имейла препис от протокола.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Да се изпрати на адв. М. препис от протокола от днешното съдебно заседание след изготвянето му.

Съдебното заседание приключи в 18.00 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____